

Leonas SIMANAVIČIUS

Chemijos mokslų daktaras, profesorius, vienas nevandeninių tirpalų elektrochemijos Lietuvoje pradininkas.

Gimė 1929 m. liepos 15 d. Panevėžyje, mirė 2006 m. sausio 28 d. Vilniuje.

1954 m. baigęs Vilniaus universiteto (VU) Chemijos fakultetą, jame dirbo iki 1965 m. Mokslinę veiklą pradėjo studijuodamas heterogeninių sistemų termodinamiką Leningrado universiteto aspirantūroje (vadovas prof. A. Storonkinas). Apgynęs chemijos mokslų kandidato disertaciją, dirbo VU Chemijos fakultete, dėstė molekulių struktūros ir cheminės termodinamikos kursus, 1961–1964 m. buvo fakulteto dekanas. Nuo 1965 m. dirbo LMA Chemijos ir cheminės technologijos institute: 1975–1993 m. – Anodinių procesų laboratorijos, 1993–1995 m. – Organinės elektrochemijos sektoriaus, 1995–1999 m. – Metalų elektrochemijos skyriaus vadovas, 1990–1992 m. – direktoriaus pavaduotojas, 1999–2000 m. – vyriausiasis mokslo darbuotojas.

1960–1961 m. L. Simanavičius stažavosi Jeilo universitete JAV. Akad. J. Matulio paskatintas, pradėjo tirti metalų, daugiausiai aliuminio, elektrocheminio išskyrimo iš nevandeninių tirpalų dėsninumus. Šios srities L. Simanavičiaus ir jo bendradarbių sistemingi tyrimai, jau dirbant MA Chemijos ir cheminės technologijos institute, susilaukė tarptautinio pripažinimo. Jie buvo apibendrinti 1988 m. chemijos mokslų daktaro disertacijoje. 1990 m. L. Simanavičiui suteiktas profesoriaus mokslo vardas, o 1994 m. – išrinktas MA nariu korespondentu. Profesorius paskelbė per 100 mokslo darbų, 4 išradimai (su kitais), vadovavo 5 doktorantams, buvo Amerikos chemikų (1992 m.) ir Tarptautinės elektrochemikų (1997 m.) draugijų narys. 1992–1994 – Lietuvos chemijos mokslo ir studijų institucijų asociacijos prezidentas. VU jungtinės Fizikos-matematikos ir chemijos fakultetų tarybos moksliniams laipsniams teikti sekretorius.

Daug dėmesio prof. L. Simanavičius skyrė mokslinės leidybos problemoms. Daugelį metų (1994–2001 m.) jis buvo žurnalo „Chemija“ redakcinės kolegijos pirmininkas, vėliau pirmininko pavaduotojas, taip pat Rusijoje leidžiamo žurnalo „Metalų apsauga“ redakcinės

kolegijos narys. Svarbiausi darbai iš nevandeninių tirpalų elektrochemijos, aliuminio ir jo lydinių elektrocheminio nusodinimo. Ištyrė aliuminio kompleksinių junginių susidarymą organinių junginių sistemose, elektrodinių reakcijų seką ir jų kinetiką. Tyrė germanio ir titano elektrocheminį nusodinimą iš nevandeninių tirpalų, aliuminio lydinių fazių diagramas, impulsinės srovės poveikį dangų paviršiaus morfologijai ir apsauginėms savybėms. Parašė knygą „Termodinamika chemikams“ (2005).

Už pasiekimus moksle 1999 m. L. Simonavičiui paskirta LMA Juozo Matulio premija.

Parengė

LMA Matematikos, fizikos ir chemijos
mokslų skyriaus mokslinė sekretorė
Silva Aukštinaitytė

Naudoti šaltiniai:

1. LMA archyvas. Asmens byla.
2. CHEMIJA. 2004. T. 15. No. 3. P 50-51. Lietuvos mokslų akademija, 2004.
3. Mokslo ir enciklopedijų leidybos centro (MELC) „Visuotinė lietuvių enciklopedija“ elektroninė versija:
<https://www.vle.lt/PaieskosRezultatai?search=Siman%C3%A3vi%C4%8Dius>

ELTOS nuotrauka